

PRÍTEL LIDU.

ROČNÍK IX.

WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 26. DUBNA 1900

ČÍSLO 33

Telegramy Zámorské.

Z bojště anglicko-transvalského

Londýn 21. dubna. Lord Roberts podal válečnému odboru velmi nepřívětivou zprávu o Bullerovi, který nepochybně bude odvolán a tak ztratí celou svou vojenskou kariéru, ani jako rakouský generál De-nesek v roce 1866, nebo francouzský vojévůdce Mac Mahon v bitvě s Prusí u Sedanu v roce 1871. Jest jisté, že Bullerova vojenská kariéra pověst jest u konce.

Dle zprávy došlo v pondělí od Londýna, nechtě se soudit, že armáda Robertsonova nastoupila již pochodem k Pretorii.

Dosud panovala nenesitelná veda a necha, leč v posledních dnech dostavili se hojnější deště, následkem čehož se ochladilo a vojsko zmalátněle ozvěnilo tak, že jest opět schopno dáti se na pochod.

Boerové ustupují od Biggarsbergu a to nejspíše proto, že slyšeli o postupu Robertsone, chtějí zaveřít dosti lepší a výhodnější strategické pozice. Dopisovatel podotýká: "Zlá se, že voj Bullerův nastoupil společně s polkem proti Burmá a ke kampům obrovské armády v Bloemfonteinu jest u konce."

Zprávy z bojště jsou v posledních dnech velmi sporé, nebo ani jediné slovo, týkající se pohybu anglické armády nebylo propuštěno a všechny zprávy co nejpřesnější jsou cenzurovány.

Burové dosud mají ve svých rukou vodárnu v Bloemfonteinu s gen. Sir. Archibald Hunter, který se svými vojsky dostal se až na 15 mil od Bloemfonteinu, oznamuje, že Burové tvoří silnou vojenskou linii mezi Modera a Kafir Fokou, v délce 15 mil.

Reka Caledon se následkem posledních deštů velice rozvodnila a zatopila celý kraj. Voda vystoupila v řece 30 stop nad normál.

Gen. Schallburger byl jmenován místopředsedou a nástupcem gen. Joberta. General Louis Botha jmenován byl pak na místo Joberta a vrchním velitelem armády Boerské v Transvaalu.

Standardu sděluje se z Ladysmith, že všechny ústupy boerské armády směřují hlavně k tomu, aby se Angličanům zabránil ústup z Natalu.

Kapitán Little od jízdy gen. Brabanta, pak leut. Kolbach a korespondent Millie byli zajati Bury nedaleko Wepener, když se pokoušeli dostat se tajně do města. Zajatečným bylo vše odebráno, co měli u sebe a tyto pak posláni jsou do Pretorie.

Domorodci jich sluhovi podarilo se uprchnouti a tento vypravuje, že Burové v bitvě dne 11. tm. ztratili 100 mrtvých a čtyři děla že byla jim zničena.

Masera, Basutoland, 21. dubna. Burská těla po celý den hřímala na posice Col. Dalgetyho. Angličká děla odpovídala jen slabě a opěvně.

Burové rozloženi jsou zle na tři kolony. Jedna hledí k tomu, aby překazila příchod sboru pomocného, a druhá dvě kolony svírají voj Dalgetyho vždy újeři.

Basutové postavení jsou jako přední stráž na hranice, kde chovájí se a přispůsobují velmi ochotně všem moderním pravidlům a kázi vojenské. Jsou však velmi nedočkaví a neobyčejně lovciví.

Col. Dalgety oznamuje, že Burové během jednoho dne vypálili na jeho posici 300 dělových ran, že však jest všecko v pořádku a žádné nebezpečí nehrozí.

U Constantia zabývají Burové gen. Sira Leslie Ruddle, mající silně obsazené hory a výšiny. Někteří pikety burské byly zpět zatáčeny a Angličany okupovány.

Vídeň, 28. dubna. Hrátky Lonyay a jeho ehor, bývalá korunní princezna na Štěpánka, přibýli do Monte Carla a ubytovali se v hotelu Martinově. Jak docházejí zprávy, jest vše v jeho vidění, že Štěpánka jest úplně šťastná, stále chodí zavěšena na svém muze, s nímž vyměňuje pohledy plné něhy. Hraběnka svým štěstím zdá se býti skrášněnou. Manžel obdivuje v restauraci, ale u zvláštního stolu. Hraběnka vždy odchází z jídelny zavěšena na rameni mužově ne nedávající pozornosti od obecenstva jí prokazované. Hlavním předmětem rozhovoru v Monte Carlo jest ona. Hrabě Lonyay jest mužem krásným, ale vypadá poněkud slabě. Dle všeho jest rád pozornosti, která se mu projevuje.

Z FILIPIN.

V pondělí událo se několik krvavých srážek v Bloemfontein, kam Burové dorazili a zde postaveni zůstali. Pohyby Burův přímocně, mu sel lord Roberts změnil svůj pochoplivý plán.

Sarvátky byli velmi prudké a 20 Angličanů padlo a tolikrát bylo jich raněno.

Leutenant Jenkins od 7. pluku dragoonů pohřešuje se s deseti muži.

President Kruger zřídil v Pretorii slavnost na člá a několik bylo jich již nito a dopraveno do Oranžské. Jak velká jsou děla ta a jakou službu konají, se neudává.

První Kanadský pluk pod gen. Idersonem octnul se v sprádkém útrpěli zde citelných ztrát.

Před několika dny zemřel v Londýně Archibald Forbes, jeden z nejproslavějších válečných zpravodajů světa. Byl šedesát jeden rok star.

Ve službě listů "Daily News" prodládl válku prusko-francouzskou a zprávy jeho rozšířily cirkulaci listu o 50.000. V roce 1875 provázal prince valeského do Indie. Zvláště slavný stal se však ve válce ruskoturecké, kdež ve štábu Grnkově ředil Balkán, se Skobeljevem, obléhal Plevno a při tom psal zprávy Rusům příznivé, což bylo v Anglii věcí neobyčejnou. Při své novinářské činnosti vynikal neobyčejnou odvahou. Forbes nebyl ve svém oboru nikým dosud přetčen, ba ani dosud stížen.

Z FILIPIN.

Dne 17. tm. přepadlo asi 1200 Tagalů Caselv batalion 14 pluku, nedaleko Cagayama na ostrově Mindanao. Na straně Američanů bylo raněno více vojínů a několik jich padlo; celkem raněných a padlých 15. Tagalové zanechali na bojišti 50 mrtvých a 30 raněných. Mimo toho byl značný počet jich zajat.

Tagalové měli ve svém středu 250 rtištů. Ostatní ozbrojeni byli primitivní zbraní, totiž luky, šípy, kopími, nasazenými na dlouhých bambusových tyčích. Tábor Caselvů přepadli záhy ráno před východem slunce, usměrte zde tři vojiny na přední stráž. Jiná část vtrhla do města a nesou se sebou žebříky, k oknům domů je přistavovala a úmyslem vniknouti do vnitř a drancovat.

Američané co nejrychleji vytrhli z ležení a utvořivše na náměstí kolonu, zahájili na divočky prudkou palbu. Tímž jali se hledati spásu bñv v domech, nebo pádem z výšeh přehali. Američané jali se je pronásledovati a pouličně boj trval asi 10 minut, načež Tagalové v největším zmatku uprchli do hor.

Dvanáct raněných Američanů do pravého bylo na nemocniční lož "Relief".

Gen. Montenegro, jeden z nejproslavějších povstaleckých vojévůdčů, vzdal se Col. Smithovi v horách u Camaling, v provincii Pangasinan, kde společně s gen. Macabulos pokoušeli se zorganizovati filipínskou armádu.

Col. Smith s pěti prapory vojska selmohopluku obklopl generála Montenegro, který shledav pak, že jest všechno usilí dostati se z trapné situace marným, rozhodl se vzdáti se za čestných podmínek, čemuž bylo vyhověno. Gen. Macabuloovi podařilo se uniknouti.

Povstaleci přepadli dále město San José v provincii Batangas, jakož i město Santa Cruz nedaleko při jezere řezí. Leč útok jejich byl odražen.

Dle úmrtního listu zaslánoho gen. Otisem do Washingtonu, dne 17. tm. zahynulo v posledních dnech na Filipínech pro imperialistickou politiku nynější administrace asi 30 lidí. Jeden z nich a sice William Smith, kapit. 1.—25. pluku pěchoty, byl zastřelen sergatem Gaurdem v sebohraň. Frank W. Foster, Camp. E. 13. pluk pěchoty, spáchal samovraždu. Ostatní pak zemřeli z důvodů, disenterie, trichinellosu, variolu a jinými nemocemi tropického podnebí.

V San Francisku přistála konečně tyto dva americká dopravní loďTartar, která po delší dobu byla v karanténě za přítomnosti důkladného vyšetření, aby nemohli zavlečeni býti sem mor, jak v Jap. Indii, v Japonsku, Číně a Havaii zůř. Na loďi nalézalo se asi 30 propuštěných vojínů, kteří spáchali do svého domova a ti

Telegrafické zprávy americké

Z Washingtonu.

President učinil následovní úřední ustanovení: Norris L. Bridgman z Montany indianským jednatel na agentuře Belknap v Montani; Oscar M. Mitcher z Oklahomy, jednatel v Osage agentuře Oklahome.

J. H. Hollander z Marylandu jmenován jest pokladníkem na ostrově Porto Rico a John R. Larrison z Distriktu Columbia auditem na Porto Rico. Poslednější pochází z Virginie, leč v posledních letech bydlel ve Washingtoně.

Nejzávažnější jmenování však jest ustanovení Frank L. Campbella z Distriktu Columbia asistentem tajemníka vnitř na místě resignovaného Webster Davise. Jak známo, resignoval Davis za přítomnosti svého neohlášen s výhledem, která vnuze své sympatie hrabivě Anglii na místě za svobodu bojovníkem Burmá. Davis měl několik ostrých řečí na různých místech a konečně chtěl jednat v této věci úplné svobodu, rozhodnul se resignovati.

Campbell rozest byl ve Záp. Virginii a sloužil jako důstojník v občanské válce. Po skončení války otevřel ve svém rodném státě první svobodnou školu. V roce 1870 přestěhoval se do Washingtonu, jna za místním v pensijní úřadovně. Později stal se asistentem prvního asistenta generálního návladního a místřední již místo prvního asistenta v této úřadovně. Campbell jest znám ten nepopíratelně republikán při celkové administraci našině.

Zastupuje nášeho vyslanec v Konstantinopoli Loyd, Criscon sdělil vládě, že obdržel zprávu od turecké poroty, že tato musí dříve poraditi se s jinými interesovanými mocnostmi, než má vyplatiti náhradu za zločinůvými Misionáři rozbořen v Arménsku.

Zpráva tato stala se předmětem vážných úvah a jednání o ní v kabinetě, když tu došla zpráva druhá, oznamující, že sultán vypal úrad, tímž se naznačuje postavení nových misí v Karpatu, právě tak, jak zbudovány byly před složením jich při vzbouření v Arménsku. Dale naznačuje se zbudování vedlejší budovy při Robertsově koleji v Konstantinopoli.

Zpráva tato byla přijata s velkým potěšením u naší vlády a v politických kruzích vůbec.

Vyšetřující výbor senátu, jemuž svěřeno bylo vyšetřování záležitosti sen. Quay z Pensylvanie rozhodnul vešlechno jednání hlasem, že Quay není oprávněn zasedati v senátě a že místo jeho jest uprázdněno.

Také Taylor. Ažkoliv první zpráva z Frankfortu, Ky., oznamovala, že Taylor byl srovnán velkou porotou obžalovaný, že měl účastství na zavraždění svého odporce Gabela, nebylo tomu tak. Porota učinila pouze zprávu o tom, kam dospěla ve vyšetřování a koho uznala vinným spikrotvání proti životu Gabela. Ve vyšetřování však dále pokračovala. Taylor nechtě se dosti bezpečným a obřezv nepochybně tajně výstrahu, opustil rychle stát a odjel se svou manželkou do Washingtonu, kam v patách téměř následovala jej zpráva že zvezena byla naň, právě jako na ostatní obžaloba pro spikrotvání účastství při zavraždění Gabela. Taylor neprodléval odebral se do New Yorku a navštívil ihned guvernéra Rooseveltovi, žádal ho aby vydal jej soudům Kentuckym bylo odlepeno. Konference Taylora s Rooseveltem trvala hodinu a půl a konána byla ve vět tajnosti, načež odebral se Taylor do příbytku švagra Rosevelta Douglas Robinsona. Taylor přijel do New Yorku z Washingtonu, kde konal přípravy k jeho misí soudu před správní tribunálem z čehož nyní následkem obžaloby naň vneseno sešlo. Taylor odjel z Washingtonu co nejrychleji, nebo jaký sem byly došly rekviziční listiny od guvernera Beckhama, byl by Taylor dopraven v pravdu tajně nazpět do státu a proto rychle utekl se pod ochranu Rosevelta v New Yorku. Taylor žádal co nej snažněji bývalého presidenta Harrisona, aby převzal jeho zastopování před soudem, však Harrison to odětel, vymlouvaje se, že jest přítom-

Na svobodě.

Z pátku na sobotu v noci uprchlo ze státního vězení v Sioux Falls, S. D., pět nebezpečných vězňů, jenž podařilo se dostat k řece Sioux, kde krytí roštem, unikli dosud stíhajícími zrakům svých pronásledovatelů. Pouze jeden z nich byl lapen a na zpět dopraven. Vážněv byli zadržováni venku za zdmi káznice nakladním kamene, při čemž stáli na prkenou ležení. Z toho ležení utrhli prkna a v nestřežené chvíli jeden po druhém uprchli. Strážníci vždy měli za to, že vězňové jsou v káfe, až konečně shledali, že všech pět uprchlo nejdříve pod ležení a pak chráněni kárami, dostali se ven do kraje. Jsou to: Harry Le Roy, zločinec s několika aliasy, který loupežně přepadl konfliktu dráhy Chicago & North Western. Wm. D. Ekery, člen odvádně a známé nebezpečné bandy lupičské z Minneapolis, zavřeny pro loupež na počtu. Wm. Miller, lupič, vězněný pro tž zločin. Lester Lavrene, pro tž zločin na pět let uvězněný a Wm. Clark, taktéž pro loupež pofty na dva roky uvězněný. Jediny McCoy, taktéž nebezpečný zloděj byl lapen a vzdal se až po tuhém odporu a tak osudný konec.

Col. Colson osvobozen.

V sobotu skončen byl ve Frankfort, Ky., senační soud s Col. Colsonem, obžalovaným pro zastřelení tenství při zabití Luther W. Dermarce. Soud trval celých 14 dní a poutal k sobě pozornost všeobecnou. Obžalovaný, jna prominentním právníkem, hájil se sám, máje na pomoc Col. James Andrew Scotta. Porota po úradě pouhých 20 minut trvajících vynesla rozsudek "mavinem" a shromážděný propukl v jasot, tak že sluhové museli zakročiti a znejmouti pořádek. Soud tento byl posledním jednáním tragédie, která odehrála se dne 16. ledna v Kapitól Hotelu ve Frankfort, kdy Colson zastřelil Scotta v sebohraň, jakož i nevinného diváka Demarre, poranil pak Chas. Juliana a kap. J. B. Golden, který Scotta provázal. Scott tasil na Colsona revolver, Colson však počal paliti dřív, strčila se střelba na obou stranách, kteráž měla tak osudný konec.

Hlad snad rozhodne.

Hlad stal se ve strajku stavebních dělníků nepochybně rozhodujícím činitelem. Carroll, předseda rady stavebních řemesel, odhaduje, že 1.000 strajkářů nalezá se v největší bídě, následkem čehož půl pátá tisíc členů rodin strajkářů trpí nedostatkem, který broží donutit do práce ty nejnapjatější strajkáře. Aby tomu bylo zabráněno, usneseno ve schůzi, aby přepsala Carroll, náměstek Fr. Buchanan a pokladník James Brennock neprodleně vydali se na cesty a sbírali příspěvky k milodary pro strajkáře. Carroll navštívil Detroit, Cleveland, Columbus, Cincinnati, Pittsburg, Scranton a jiná města na východě. Buchanan odjel dno do St. Paul a Minneapolis, odkud odebrá se na pobřeží Pacifiku, kdežto Brennock sjezdě Iowa a odtud západně až k Denver. V Chicagu stávkují 45.000 dělníků.

Deset obžalovaných.

Po delším zasedání a vážných úradách vznesla velká porota okresu Franklin, Ky., sobotu obžaloba na deset osob, jež dle nálezu jejího měli účast na zavraždění guvernera Gabela. Obžalovaní jsou: Henry Yontsee, Barry Howard, Harlan Whitaker, Dick Combs, tajemník státu Caleb Powers, kap. John T. Powers, býv. státní tajemník Chas. Finley, W. H. Culton a Wharton Golden. V dalším vyšetřování se pokračuje.

Turecko a Spoj. Státy.

Ve Washingtonu zabývají se politické kruhy vážnou otázkou diplomatickou. Jak známo, byl v před dvěma lety při povstání Mohameádů v Arménsku poboyeny americké misie v Harpostu, kde při hrozném zavraždění a pronásledování Arménů zrovň i američtí občané na těle i na majetku byli poškozeni. Vláda naše učinila u vysoké poroty nárok na odškodnění, žádaje \$90.000, což sultán také zaplatiti přislítil. Leč až do nynější doby ostalo všechno upomínání marným, takže nyní vůle vlády nucena zakročiti energeticky a zdá se, že všechno diplomatické spojené s Tureckem bude za tu přítomnou přerušeno.

Mr. Strauss, vyslanec naší vlády v Konstantinopoli, nalezá se přítomně ve Washingtoně a bylo sděleno, že již podal vládě svou resignaci, leč president, vůči sjechu vzájemných služeb a doufaje dosud v možnost vyrovnání choulivostí záležitosti přijeti resignace na neurčito odložil.

Jakých kroků učiní naše vláda v přítomné této, nelze dosud určitě tvrdit, však tajemník Hay jest při odhodlan, dá náhrada co nejdříve vyplacena nebude, zaslali turecké misie vyslanec ve Washingtoně zpět jeho pověřující listiny, jakož i právní list, což by znamenalo přímý vyvolání nepřátelství Turecku.

Vyslanec Strauss učinil všechno možné, aby přiměl portu k vyplacení oně náhrady, leč shledav, že všechno jeho usilí jest marným, hedeřl resignovati.

Na svobodě.

Z pátku na sobotu v noci uprchlo ze státního vězení v Sioux Falls, S. D., pět nebezpečných vězňů, jenž podařilo se dostat k řece Sioux, kde krytí roštem, unikli dosud stíhajícími zrakům svých pronásledovatelů. Pouze jeden z nich byl lapen a na zpět dopraven. Vážněv byli zadržováni venku za zdmi káznice nakladním kamene, při čemž stáli na prkenou ležení. Z toho ležení utrhli prkna a v nestřežené chvíli jeden po druhém uprchli. Strážníci vždy měli za to, že vězňové jsou v káfe, až konečně shledali, že všech pět uprchlo nejdříve pod ležení a pak chráněni kárami, dostali se ven do kraje. Jsou to: Harry Le Roy, zločinec s několika aliasy, který loupežně přepadl konfliktu dráhy Chicago & North Western. Wm. D. Ekery, člen odvádně a známé nebezpečné bandy lupičské z Minneapolis, zavřeny pro loupež na počtu. Wm. Miller, lupič, vězněný pro tž zločin. Lester Lavrene, pro tž zločin na pět let uvězněný a Wm. Clark, taktéž pro loupež pofty na dva roky uvězněný. Jediny McCoy, taktéž nebezpečný zloděj byl lapen a vzdal se až po tuhém odporu a tak osudný konec.

Hlad snad rozhodne.

Hlad stal se ve strajku stavebních dělníků nepochybně rozhodujícím činitelem. Carroll, předseda rady stavebních řemesel, odhaduje, že 1.000 strajkářů nalezá se v největší bídě, následkem čehož půl pátá tisíc členů rodin strajkářů trpí nedostatkem, který broží donutit do práce ty nejnapjatější strajkáře. Aby tomu bylo zabráněno, usneseno ve schůzi, aby přepsala Carroll, náměstek Fr. Buchanan a pokladník James Brennock neprodleně vydali se na cesty a sbírali příspěvky k milodary pro strajkáře. Carroll navštívil Detroit, Cleveland, Columbus, Cincinnati, Pittsburg, Scranton a jiná města na východě. Buchanan odjel dno do St. Paul a Minneapolis, odkud odebrá se na pobřeží Pacifiku, kdežto Brennock sjezdě Iowa a odtud západně až k Denver. V Chicagu stávkují 45.000 dělníků.

Deset obžalovaných.

Po delším zasedání a vážných úradách vznesla velká porota okresu Franklin, Ky., sobotu obžaloba na deset osob, jež dle nálezu jejího měli účast na zavraždění guvernera Gabela. Obžalovaní jsou: Henry Yontsee, Barry Howard, Harlan Whitaker, Dick Combs, tajemník státu Caleb Powers, kap. John T. Powers, býv. státní tajemník Chas. Finley, W. H. Culton a Wharton Golden. V dalším vyšetřování se pokračuje.

Turecko a Spoj. Státy.

Ve Washingtonu zabývají se politické kruhy vážnou otázkou diplomatickou. Jak známo, byl v před dvěma lety při povstání Mohameádů v Arménsku poboyeny americké misie v Harpostu, kde při hrozném zavraždění a pronásledování Arménů zrovň i američtí občané na těle i na majetku byli poškozeni. Vláda naše učinila u vysoké poroty nárok na odškodnění, žádaje \$90.000, což sultán také zaplatiti přislítil. Leč až do nynější doby ostalo všechno upomínání marným, takže nyní vůle vlády nucena zakročiti energeticky a zdá se, že všechno diplomatické spojené s Tureckem bude za tu přítomnou přerušeno.

Mr. Strauss, vyslanec naší vlády v Konstantinopoli, nalezá se přítomně ve Washingtoně a bylo sděleno, že již podal vládě svou resignaci, leč president, vůči sjechu vzájemných služeb a doufaje dosud v možnost vyrovnání choulivostí záležitosti přijeti resignace na neurčito odložil.

Jakých kroků učiní naše vláda v přítomné této, nelze dosud určitě tvrdit, však tajemník Hay jest při odhodlan, dá náhrada co nejdříve vyplacena nebude, zaslali turecké misie vyslanec ve Washingtoně zpět jeho pověřující listiny, jakož i právní list, což by znamenalo přímý vyvolání nepřátelství Turecku.

Vyslanec Strauss učinil všechno možné, aby přiměl portu k vyplacení oně náhrady, leč shledav, že všechno jeho usilí jest marným, hedeřl resignovati.

Na svobodě.

Z pátku na sobotu v noci uprchlo ze státního vězení v Sioux Falls, S. D., pět nebezpečných vězňů, jenž podařilo se dostat k řece Sioux, kde krytí roštem, unikli dosud stíhajícími zrakům svých pronásledovatelů. Pouze jeden z nich byl lapen a na zpět dopraven. Vážněv byli zadržováni venku za zdmi káznice nakladním kamene, při čemž stáli na prkenou ležení. Z toho ležení utrhli prkna a v nestřežené chvíli jeden po druhém uprchli. Strážníci vždy měli za to, že vězňové jsou v káfe, až konečně shledali, že všech pět uprchlo nejdříve pod ležení a pak chráněni kárami, dostali se ven do kraje. Jsou to: Harry Le Roy, zločinec s několika aliasy, který loupežně přepadl konfliktu dráhy Chicago & North Western. Wm. D. Ekery, člen odvádně a známé nebezpečné bandy lupičské z Minneapolis, zavřeny pro loupež na počtu. Wm. Miller, lupič, vězněný pro tž zločin. Lester Lavrene, pro tž zločin na pět let uvězněný a Wm. Clark, taktéž pro loupež pofty na dva roky uvězněný. Jediny McCoy, taktéž nebezpečný zloděj byl lapen a vzdal se až po tuhém odporu a tak osudný konec.

Hlad snad rozhodne.

Hlad stal se ve strajku stavebních dělníků nepochybně rozhodujícím činitelem. Carroll, předseda rady stavebních řemesel, odhaduje, že 1.000 strajkářů nalezá se v největší bídě, následkem čehož půl pátá tisíc členů rodin strajkářů trpí nedostatkem, který broží donutit do práce ty nejnapjatější strajkáře. Aby tomu bylo zabráněno, usneseno ve schůzi, aby přepsala Carroll, náměstek Fr. Buchanan a pokladník James Brennock neprodleně vydali se na cesty a sbírali příspěvky k milodary pro strajkáře. Carroll navštívil Detroit, Cleveland, Columbus, Cincinnati, Pittsburg, Scranton a jiná města na východě. Buchanan odjel dno do St. Paul a Minneapolis, odkud odebrá se na pobřeží Pacifiku, kdežto Brennock sjezdě Iowa a odtud západně až k Denver. V Chicagu stávkují 45.000 dělníků.

Deset obžalovaných.

Po delším zasedání a vážných úradách vznesla velká porota okresu Franklin, Ky., sobotu obžaloba na deset osob, jež dle nálezu jejího měli účast na zavraždění guvernera Gabela. Obžalovaní jsou: Henry Yontsee, Barry Howard, Harlan Whitaker, Dick Combs, tajemník státu Caleb Powers, kap. John T. Powers, býv. státní tajemník Chas. Finley, W. H. Culton a Wharton Golden. V dalším vyšetřování se pokračuje.

Turecko a Spoj. Státy.

Ve Washingtonu zabývají se politické kruhy vážnou otázkou diplomatickou. Jak známo, byl v před dvěma lety při povstání Mohameádů v Arménsku poboyeny americké misie v Harpostu, kde při hrozném zavraždění a pronásledování Arménů zrovň i američtí občané na těle i na majetku byli poškozeni. Vláda naše učinila u vysoké poroty nárok na odškodnění, žádaje \$90.000, což sultán také zaplatiti přislítil. Leč až do nynější doby ostalo všechno upomínání marným, takže nyní vůle vlády nucena zakročiti energeticky a zdá se, že všechno diplomatické spojené s Tureckem bude za tu přítomnou přerušeno.

Mr. Strauss, vyslanec naší vlády v Konstantinopoli, nalezá se přítomně ve Washingtoně a bylo sděleno, že již podal vládě svou resignaci, leč president, vůči sjechu vzájemných služeb a doufaje dosud v možnost vyrovnání choulivostí záležitosti přijeti resignace na neurčito odložil.

Jakých kroků učiní naše vláda v přítomné této, nelze dosud určitě tvrdit, však tajemník Hay jest při odhodlan, dá náhrada co nejdříve vyplacena nebude, zaslali turecké misie vyslanec ve Washingtoně zpět jeho pověřující listiny, jakož i právní list, což by znamenalo přímý vyvolání nepřátelství Turecku.

Vyslanec Strauss učinil všechno možné, aby přiměl portu k vyplacení oně náhrady, leč shledav, že všechno jeho usilí jest marným, hedeřl resignovati.

Na svobodě.

Z pátku na sobotu v noci uprchlo ze státního vězení v Sioux Falls, S. D., pět nebezpečných vězňů, jenž podařilo se dostat k řece Sioux, kde krytí roštem, unikli dosud stíhajícími zrakům svých pronásledovatelů. Pouze jeden z nich byl lapen a na zpět dopraven. Vážněv byli zadržováni venku za zdmi káznice nakladním kamene, při čemž stáli na prkenou ležení. Z toho ležení utrhli prkna a v nestřežené chvíli jeden po druhém uprchli. Strážníci vždy měli za to, že vězňové jsou v káfe, až konečně shledali, že všech pět uprchlo nejdříve pod ležení a pak chráněni kárami, dostali se ven do kraje. Jsou to: Harry Le Roy, zločinec s několika aliasy, který loupežně přepadl konfliktu dráhy Chicago & North Western. Wm. D. Ekery, člen odvádně a známé nebezpečné bandy lupičské z Minneapolis, zavřeny pro loupež na počtu. Wm. Miller, lupič, vězněný pro tž zločin. Lester Lavrene, pro tž zločin na pět let uvězněný a Wm. Clark, taktéž pro loupež pofty na dva roky uvězněný. Jediny McCoy, taktéž nebezpečný zloděj byl lapen a vzdal se až po tuhém odporu a tak osudný konec.

Hlad snad rozhodne.

Hlad stal se ve strajku stavebních dělníků nepochybně rozhodujícím činitelem. Carroll, předseda rady stavebních řemesel, odhaduje, že 1.000 strajkářů nalezá se v největší bídě, následkem čehož půl pátá tisíc členů rodin strajkářů trpí nedostatkem, který broží donutit do práce ty nejnapjatější strajkáře. Aby tomu bylo zabráněno, usneseno ve schůzi, aby přepsala Carroll, náměstek Fr. Buchanan a pokladník James Brennock neprodleně vydali se na cesty a sbírali příspěvky k milodary pro strajkáře. Carroll navštívil Detroit, Cleveland, Columbus, Cincinnati, Pittsburg, Scranton a jiná města na východě. Buchanan odjel dno do St. Paul a Minneapolis, odkud odebrá se na pobřeží Pacifiku, kdežto Brennock sjezdě Iowa a odtud západně až k Denver. V Chicagu stávkují 45.000 dělníků.

Deset obžalovaných.

Po delším zasedání a vážných úradách vznesla velká porota okresu Franklin, Ky., sobotu obžaloba na deset osob, jež dle nálezu jejího měli účast na zavraždění guvernera Gabela. Obžalovaní jsou: Henry Yontsee, Barry Howard, Harlan Whitaker, Dick Combs, tajemník státu Caleb Powers, kap. John T. Powers, býv. státní tajemník Chas. Finley, W. H. Culton a Wharton Golden. V dalším vyšetřování se pokračuje.

Turecko a Spoj. Státy.

Ve Washingtonu zabývají se politické kruhy vážnou otázkou diplomatickou. Jak známo, byl v před dvěma lety při povstání Mohameádů v Arménsku poboyeny americké misie v Harpostu, kde při hrozném zavraždění a pronásledování Arménů zrovň i američtí občané na těle i na majetku byli poškozeni. Vláda naše učinila u vysoké poroty nárok na odškodnění, žádaje \$90.000, což sultán také zaplatiti přislítil. Leč až do nynější doby ostalo všechno upomínání marným, takže nyní vůle vlády nucena zakročiti energeticky a zdá se, že všechno diplomatické spojené s Tureckem bude za tu přítomnou přerušeno.

Mr. Strauss, vyslanec naší vlády v Konstantinopoli, nalezá se přítomně ve Washingtoně a bylo sděleno, že již podal vládě svou resignaci, leč president, vůči sjechu vzájemných služeb a doufaje dosud v možnost vyrovnání choulivostí záležitosti přijeti resignace na neurčito odložil.

Jakých kroků učiní naše vláda v přítomné této, nelze dosud určitě tvrdit, však tajemník Hay jest při odhodlan, dá náhrada co nejdříve vyplacena nebude, zaslali turecké misie vyslanec ve Washingtoně zpět jeho pověřující listiny, jakož i právní list, což by znamenalo přímý vyvolání nepřátelství Turecku.

Vyslanec Strauss učinil všechno možné, aby přiměl portu k vyplacení oně náhrady, leč shledav, že všechno jeho usilí jest marným, hedeřl resignovati.

Na svobodě.

<